

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾

15 Mûsâ'nın başına gelenler sana anlatıldı mı?

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

16 Hani Rabbi ona, kutsal va'di Tuvâ'da seslenmişti.

إِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

17 “- Firavun’a git, çünkü o Allah’ı inkârda, insanî düzeni bozmakta haddi aştı, azgın bir diktatör oldu.”

فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ﴿١٨﴾

18 “- Temizlenmeyi, vicdanının arınmasını ister misin?” de.

وَاهْدِكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

19 “- Seni Rabbinin yoluna iletmemi ister misin? Böylece sorumluluklarını yerine getirerek, şeriate aykırı davranışlarını, icraatlarını terk edip saygı duyarak Allah’tan korkar hale gelirsin.”

فَارَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

20 Mûsâ hak peygamber olduğu konusunda Firavun’a en büyük mucizeyi gösterdi.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

21 Fakat Firavun Mûsâ’yı yalanladı ve ona karşı geldi.

ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

22 Sonra, ikbaline ve istikbaline sırt çevirip döndü, ülkede, yeryüzünde bozgunculuk tezgahı kurmaya koştu.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

23 Adamlarını topladı ve bağırды.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

24 “- Ben emri sözü dinlenilecek tek, en yüce rabbini-zim, efendinizim” dedi.

فَاخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

25 Sen misin bunu diyen! Allah da onu âhirette cehennemde en harlı yerinde yakarak, dünyada ordusuyla birlikte denizde boğarak, benzerlerine gözdağı ve ders olacak şekilde cezalandırdı.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

26 Elbette bunda saygı duyarak korkanlar için bir ibret vardır.

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنِيهَا ﴿٢٧﴾

★27 Sizin yeniden yaratılmanız mı daha zor, yoksa Allah’ın yükseltip düzenleyerek tavan olarak inşa ettiği göğün yaratılması mı?

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿٢٨﴾

28 Göğün yüksekliğini, yoğunluğunu, dengesini ayarladı, onu yaratılış amacına uygun hale getirdi.

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَيْهَا ﴿٢٩﴾

29 Gecesini kararttı. Kuşluğunu, ışığını çıkarıp, gün-düzünü aydınlattı.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحِيهَا ﴿٣٠﴾

30 Ondan sonra yer küreyi eksenine göre eğip bir deve kuşu yumurtası (elipsoit) haline getirerek yayıp döşedi.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا ﴿٣١﴾

31 Ondan suyunu, otunu, çayırını, ekinini çıkardı ve otlağını ayırdı.

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

32 Dağları, yerlerine sağlam baskılı, oturaklı, derin temele dayalı bir şekilde yerleştirdi.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

33 Sizin ve hayvanlarınızın faydalanması için bunları yaptı.

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾

34 Her şeyi alt üst eden o büyük felâket, sûr sesi geldiği vakit hesap verme zamanıdır.

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

35 İnsanın, işlediği amellerinin, gayretlerinin, niyetlerinin hesabını yapacağı gün, sorgulanma zamanıdır.

وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

36 Görene, kaynayan, köpüren Cehennem açık bir şekilde gösterildiği gün, hesap günüdür.

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

37 Azana mekân vardır.

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

38 Dünya hayatını âhirete tercih edene mekân vardır.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾

39 Kaynayan, köpüren cehennem, işte o ebedî mekânlarıdır.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

40 Rabbinin, işlediği ameller, hakettiği mükâfatlar ve cezalar üzerindeki hükümlerinin, her şeyi ortaya koyarak, hükmünü icra edeceğinin endişesini duyan, azamet ve celâinden korkanlar ve nefislerini, ihtirasları adına, bâtil adına konuşmaktan, bâtili savunmaktan, ihtiraslardan, günahlardan ve haramlardan akıllarını kullanarak men edenlerin de yurtları vardır.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

41 Cennet, işte o ebedî yurtlarıdır.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا ﴿٤٢﴾

42 Sana kıyametin kopacağı ânı soruyorlar:

“- Kâinattaki hayatîyet ne zaman ebedî âlemin limanı-na demir atıp duracak?” diyorlar.

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾

43 Sen onu nereden bilip insanlara anlatacaksın?

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا ﴿٤٤﴾

44 Onun nihaî ilmi Rabbine aittir.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ يَّخْشِيهَا ﴿٤٥﴾

45 Senin, sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatarak uyarman, yalnızca kıyametin dehşetinden içleri titreyerek korkanlara fayda sağlar.

كَانَ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى ﴿٤٦﴾

46 İnsanlar kıyametin kopacağı ânı gördüklerinde, dünyada sadece ikindi-akşam aralığı ya da kuşluk vakti kadar kaldıklarını sanırlar.